

MIDT-
ØSTEN
i profetiene

MIDT- ØSTEN i profetiene

av Herbert W. Armstrong

Copyright © 1955
The Watchtower Society
Lafayette, California
U.S.A.

MIDT-
ØSTEN
i profetiene

Dette heftet er ikke til salgs. Det er en gratis opplysningstjeneste i offentlighetens interesse, utgitt av Guds Verdensvide Menighet.

Copyright © 1986
Guds Verdensvide Menighet
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i England

Den forbløffende bakgrunn for krisen i Midt-østen — og hvordan den vil bli løst!

Midtsøstrikrisen er en av de største og mest alvorlige kriser som verden har sett. Den har rørt seg fra en lokal konflikt i et lite land til en global katastrofe som har påvirket hele verden. Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst.

Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst. Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst.

Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst. Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst.

Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst. Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst.

Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst. Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst.

Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst. Det er på tide vi prøver å forstå bakgrunnen for denne krisen og hvordan den vil bli løst.

Den forbløffende bak-
grunn for krisen i Midt-
østen — og hvordan den
vill bli løst!

Det er på tide vi våkner opp til virkeligheten! På tide å vite hva profetiene åpenbarer. På tide vi kjenner bakgrunnen — de livsviktige faktorene som har ført frem til denne verdensfaren, og betydningen av denne serien av kriser!

Copyright © 1984
Cindy Verducci Mangrove
All Rights Reserved
Printed in England

Midtøsten syder av kriser, den ene etter den andre. Få innser den sanne betydning av denne heksegryten. Folk synes ikke å ha noen forestilling om den faren som truer i dette — til syvende og sist en fare for hele verden.

Det er på tide vi våkner opp til virkeligheten! På tide å vite hva profetiene åpenbarer. På tide vi kjenner bakgrunnen — de livsviktige faktorene som har ført frem til denne verdensfaren, og betydningen av denne serien av kriser!

Det er bare én måte å finne svaret på. Den Gud som skapte jorden, som skaper og tilintetgjør nasjoner, han åpenbarer fremtiden før den kommer, så vi kan vite det og bli advart!

Tiden er nå kommet til å åpenbare en høyst overraskende profeti!

Avsløring av fremtiden

Hva er den egentlige betydning av denne sydende uro? For å forstå det må vi studere en mektig profeti som aldri tidligere er forstått, en profeti som har vært lukket og forseglet til nå, en profeti som for 2500 år siden forutsa nettopp

denne serien av kriser og krigen som til sist skal trekke til seg alle verdens nasjoner!

Det er en av de mest forbløffende profetier i Bibelen. Den er høyst spesifikk, og den beskriver historiske begivenheter frem til våre dager mer detaljert enn noen annen profeti. Det er den lengste profeti i Bibelen. Vi finner den i Daniel kapitel 11. Den beskriver den forestående krig!

Forspillet finner vi i 10. kapitel av Daniels bok. Profetien kom til Daniel i det tredje år av perserkongen Kyros' regjering (Dan. 10:1). En "mann", øyensynlig erkeengelen Gabriel (Dan. 9:21), kommer til syne foran Daniel, for å la ham forstå hva som skal skje med Guds folk i de nåværende "siste dager" (10:14).

Det første verset i 11. kapitel er en fortsettelse av det siste verset i det 10. kapitel. Engelen sier til Daniel: "Ennå skal det oppstå tre konger i Persia, og den fjerde skal samle større rikdom enn alle de andre, og når han har vunnet stor makt ved sin rikdom, skal han oppbygge alt mot Grekenlands rike. Så skal det oppstå en veldig konge, og han skal herske med stor makt og gjøre som han vil" (Dan. 11:2-3).

Faktisk var det 12 konger til i Perserriket, men bare de første fire etter Kyros var av betydning for hensikten med denne profetien. De var Kambyses, Pseudo-Smerdis, Dareios og Xerxes. Det var den sistnevnte, Xerxes, som var rikest av dem alle, og som oppbød til krig mot grekerne.

Så planla kong Filip av Makedonia en stor krig for å erobre det persiske verdensrike med en hær som for det meste bestod av grekere. Han døde før planene var ferdige, men hans sønn, Aleksander den store, overtok planene og invaderte Persia. Han møtte den persiske hær i slaget ved Issos i 333 f.Kr. (Dan. 8:2, 5-6). Så feide han ned til Egypt og så til en siste knusende seier over Perserriket i slaget ved Arbela i 331 f.Kr., hvorpå Aleksander la ut på et erobringstokt helt til India, idet han feide vekk all motstand.

Legg så merke til vers 4 i profetien: "Men aldri så snart er han stått frem, så skal hans rike brytes i stykker og deles etter de fire verdenshjørner; det skal ikke tilfalle hans etterkommere og ikke være så mektig som da han rådet; for hans rike skal omstyrtes og tilfalle andre enn dem."

Hvor fantastisk — hvor nøyaktig — det kom til å skje. Vi siterer fra en av de autoritative engelske historiebøker fra forrige århundre, *A Manual of Ancient History* (Studentseriene) av Rawlinson: "Uventet skåret av fra sin tidlige manndoms styrke [i sitt 33. år, i juni i år 323 f.Kr.] etterlot han [Aleksander] ingen arving hverken til sin makt eller til sine planer" (s. 237). Riket ble tilbake uten ledelse og i full forvirring. Men ut av dette oppstod det i år 301 f.Kr. fire delriker, akkurat som profetert, som et resultat av en deling av imperiet i fire deler ved Aleksanders generaler. De var:

1. Ptolemaios (Soter), som styrte over Egypt, deler av Syria og Judea.
2. Selevkos (Nikator), som styrte over Syria, Babylon og området mot øst til India.
3. Lysimakhos, som styrte over Lilleasia.
4. Kassandros, som styrte over Grekenland og Makedonia.

Slik ble profetien i vers 4 oppfylt helt bokstavelig.

"Nordens konge" og "Sydens konge"

Legg så merke til hva som følger. Herfra forteller profetien bare om hendelsene i to av disse fire delene: Egypt, som blir kalt "Sydens konge" fordi det ligger syd for Jerusalem, og det syriske rike, Nordens konge, like nord for Judea. Det er fordi Det hellige land gikk frem og tilbake mellom disse to landene og fordi deres forskjellige kriger hovedsakelig gjaldt herredømmet over Judea, at profetien er opptatt av dem. Her er vers 5:

"Og Sydens konge [Egypt] skal bli mektig, og en av hans fyrster skal bli mektigere enn han og råde over et eget rike." Fra historien lærer vi at den opprinnelige Ptolemaios I, kalt Soter, ble sterk og mektig, idet han utviklet Egypt hinsides Aleksanders største drømmer. En av hans fyrster eller generaler, Selevkos Nikator, ble også mektig. Og i 312 f.Kr. drog han fordel av at Ptolemaios var opptatt av en krig, og etablerte seg selv i Syria og kronet seg som konge.

Vers 6 sier: "Og mange år etter skal de inngå forbund med hverandre; en datter av Sydens konge skal komme til Nordens konge for å skape vennskap mellom dem [fotnote: ta ham til ekte]; men hun skal ikke lenge formå å utrette noe, og hverken han eller datteren som skulle hjelpe ham, skal

holde stand, men hun og de som førte henne dit, og hennes far og han som tok imot [ektet] henne, skal miste livet på den for hver av dem bestemte tid.”

Oppfylt til punkt og prikke!

50 år senere hadde dette skjedd nøyaktig som beskrevet!

Syrias hersker, Nordens konge, var på den tid Antiokhos 2, kalt Theos. Hans hustru het Laodike. Og Rawlinsons *Ancient History* sier på side 251: “Hennes innflytelse . . . fikk ham til å gå i krig med Ptolemaios Filadelfos [Sydens konge] i 260 f.Kr., og den endte i 252 f.Kr. med et ekteskap mellom Antiokhos og Berenike, Ptolemaios’ datter.”

Profetien sier at “han som tok imot [avlet] henne”, skal miste livet. Og videre at hun ikke skal holde stand. Ei heller skal Nordens konge, han som hun giftet seg med, holde stand. Alle tre skal miste livet. Legg merke til hvor nøyaktig dette gikk i oppfyllelse.

Rawlinsons *History*, side 251-52, sier: “Etter Filadelfos’ død [han som avlet henne], i 247 f.Kr., skilte Antiokhos seg fra Berenike og tok tilbake sin tidligere hustru, Laodike. Hun tvilte imidlertid på hans trofasthet og myrdet ham for å sikre tronen for sin sønn Selevkos (2) i år 246 f.Kr. . . . Berenike . . . var blitt drept av Laodike.”

Intet annet sted i Bibelen er det en så bokstavelig profeti som gir så mange detaljer om fremtidig historie. Å lese en oldtidens historie om disse kongedømmer er simpelthen å se denne fantastiske profetien utfolde seg for ens øyne, skritt for skritt, vers etter vers. Det kan ikke være tvil om hvem profetien gjelder!

Det hellige land skifter hender

La oss så merke oss vers 7: “Men et av skuddene fra hennes røtter skal tre opp på hans plass [i hans embete]; og han skal dra mot fiendens hær og trenge inn i Nordens konges festninger og gjøre med dem som han vil, og ha overmakt.”

“Et av skuddene fra hennes røtter.” Hennes foreldre var hennes røtter. Dette må altså være hennes bror, som deretter skulle sitte på Sydens konges trone og oppfylle denne profetien. Lytt nå til denne nøyaktige oppfyllelsen, sitert ord for ord fra samme side av Rawlinsons verk (s. 252):

“Ptolemaios Evergetes [3, eldste sønn av Filadelfos (s. 272) og derfor Berenikes bror, et skudd fra hennes røtter] invaderte Syria i år 245 f.Kr. for å hevne mordet på sin søster, Berenike . . . I krigen som fulgte, førte han allting med seg.”

Åttende vers i Daniel 11 sier at denne Sydens konge ville bringe avgudsbilder og kar av sølv og gull med seg til Egypt, og siden la Nordens konge, som da var Selevkos 2, få ha fred i noen år. Vers 9 sier at Nordens konge så skal dra mot Sydens konge, men måtte vende tilbake til sitt eget land. Som vers 7 sa, skulle Sydens konge “trenge inn i Nordens konges festning”. Ptolemaios 3 inntok faktisk Syrias’ festning Selevkia, havnebyen til Antiokia, rikets hovedstad! Så tok han med tilbake til Egypt et enormt bytte og 2500 støpte bilder og avgudskar som Kambyses i år 526 f.Kr. hadde fraktet vekk fra Egypt. Han fortsatte å regjere inntil 222 f.Kr., mens Nordens konge, Selevkos 2, døde i år 226 f.Kr.

Da han døde, overtok hans to sønner Nordens rike; først Selevkos 3, 226-223 f.Kr., som regjerte bare tre år, og så hans bror Antiokhos 3, kalt “den store”, 223-187 f.Kr. Begge disse sønnene til Selevkos 2 samlet svære styrker til å krige mot Egypt, hevne sin far og gjenvinne havnen og festningen Selevkia.

Og det ble nøyaktig profetert i vers 10: “Og hans sønner skal ruste seg til strid og samle en veldig krigshær, og den skal dra inn i landet og oversvømme og overskylle det; så skal den komme igjen, og krigen skal føres helt frem til hans festning.”

Vers 11 fortsetter: “Da skal Sydens konge bli harm og dra ut og stride mot Nordens konge, og han skal stille opp en stor hær, men den skal gis i hans hånd.”

I oppfyllelse av siste del av vers 10 gjenvant Antiokhos den store etter 27 år sin festning Selevkia, og han erobret også Syrias’ territorium så langt som til Gasa, inklusive Judea. Men den unge egypterkongen, nå Ptolemaios 4 (Filopator) ble opptent, og med en hær på 20 000 tilføyde han Antiokhos den store et alvorlig nederlag, og idet han oppfylte vers 12, drepte han titusener og okkuperte igjen Judea for Egypt. Men han fikk likevel ikke overmakten, for han inngikk en overilt og rask fred med Antiokhos og vendte tilbake til utsvevelser og kastet dermed bort seierens frukter. Vers 12 sier: “Når denne

hær er sprenget, skal han bli overmodig; han skal felle titusener, men allikevel ikke få overmakten.”

Og som vers 13 fortsetter: “Nordens konge skal komme igjen og stille opp en hær som er enda større enn den første; og når noen år er gått til ende, skal han komme med en stor hær og store forråd.” Det var etter noen år, eller 12 år senere, i år 205 f.Kr., at Ptolemaios Filopator døde og overlot tronen til sin lille sønn Ptolemaios Epifanes. Det var da Antiokhos samlet en større hær og vant store seire.

Han satte så opp en traktat som forenet Filip av Makedonia, og andre, med seg mot Egypt og de erobret Fønikia og det sydlige Syria fra Sydens konge. De ble hjulpet av noen av jødene i dette. Den jødiske historieskriver Josefus sier at mange jøder hjalp Antiokhos. Men legg merke til hvor nøyaktig Gud Den Allmektige hadde forutsagt dette flere hundre år før det skjedde!

“Og i de tider skal mange reise seg mot Sydens konge, og voldsmenn av ditt eget folk skal reise seg, så synet blir stadfestet; men de skal falle” (v.14).

Les det i din egen bibel!

Før å spare plass vil vi anmode leseren om i fortsettelsen å lese hvert vers i profetien i sin egen bibel. Det vil spare oss å trykke profetien i sin helhet her. Vi vil bare gi de historiske kjensgjerninger her.

Vers 15-16. “Det fagre land” refererer selvfølgelig til Judea, Det hellige land. Antiokhos den store beleiret og tok Sidon fra Egypt, ødela Egypts makt i Judea i slaget ved Panium-fjellet i år 198 f.Kr. og tok så Judea i besittelse.

Vers 17. “Villig til å inngå forlik”. Den hebraiske teksten sier: “ved ekteskap”, men den han gifter bort vil ikke stå på hans side. I år 198 f.Kr. arrangerte Antiokhos ekteskap mellom sin datter, Kleopatra (ikke Kleopatra fra år 31 f.Kr. i Egypt) og den unge Ptolemaios Epifanes, Sydens konge, noe han med list håpet ville gi ham fullt herredømme over Egypt; men planen mislyktes.

Rawlinson sier på side 254: “Syd-Syria og Palestina lovet som medgift, men aldri utlevert.” Kleopatra stod ikke oppriktig på Antiokhos’ side, for det hele var bare en list for å vinne herredømme over Egypt.

Vers 18. Dermed vendte Antiokhos sin oppmerksomhet i en annen retning og prøvde, i 197-96 f.Kr., å erobre øyene og kysten av Lilleasia. Men den romerske generalen, Lucius Cornelius Scipio Asiaticus, slo ham fullstendig i slaget ved Magnesia i år 190 f.Kr.

Vers 19. Så vendte Antiokhos sin oppmerksomhet mot festningene i sitt eget land, i øst og i vest. Men under et forsøk på å gjenopprette sin forødte riksom ved å plyndre Belus’ orientalske tempel i Elymais, ble han drept i år 187 f.Kr.

Vers 20. I et forsøk på å reise penger sendte hans sønn, Selevkos 4 Filopator (187-176) en skatteoppkrever, Heliodoros, gjennom Judea. Men han regjerte bare i 11 år til Heliodoros forgiftet ham.

Vers 21. Han etterlot ingen arving. Men hans bror, en yngre sønn av Antiokhos den store, ved navn Antiokhos 4 Epifanes, en foraktelig, ryggesløs usling, kom overraskende og tok riket ved smiger. Han ble støttet av sin medhjelper Evmenes. Rawlinson sier på side 255: “Antiokhos [Epifanes], hjulpet av Evmenes, driver Heliodoros ut og oppnår tronen i 176 f.Kr. Han forbauser sine undersåtter ved et påtatt vesen med romerske manerer” og “godlynt overdådighet [smiger]”.

Antiokhos Epifanes

Vers 22. “Han som vokter på pakten” (’78-overs.) refererer ikke til Kristus (og heller ikke til kongen av Egypt, slik fotnoten i 1930-overs. angir. Overs. anm.). Dette var et forsøk av Antiokhos på å bytte ut den jødiske ypperstepresten med en annen som ville være ham mer underdanig.

Vers 23-24. Skjønt bare få var med ham i begynnelsen, hadde han fremgang og krøp ved disse “romerske manerer”, ved bedrageri og smiger, opp til kongemakt. Han invaderte også Galilea og nedre Egypt. Hans fedre, de tidligere konger av Syria, hadde favorisert jødene, men, sier Rawlinson på side 255, de “ble drevet til fortvilelse av det vanvittige prosjektet til denne stivsinnede monarken”.

Vers 25. Rawlinson side 255-256: “Fordi Antiokhos blir utsatt for trusselen om krig fra ministrene til Ptolemaios Filometor [nå Sydens konge], som krever Syd-Syria og palestina som medgift til Kleopatra, den avdøde dronningmor,

marsjerer han mot Egypt . . . i år 171 f.Kr.” (s. 227-78). Men han ble møtt av sin nevø, Ptolemaios Filometor, Sydens konge, som hadde med seg en annen kjempehær. Likevel ble Egyptens konge slått på grunn av sine egne offiserers forræderi og ble derfor overlistet av Antiokhos.

Vers 26-27, idet vi fortsetter i Rawlinson side 278: “Etter sin seier ved Pelusium gikk Antiokhos frem til Memfis, og da han hadde tatt den unge kongen [Ptolemaios Filometor, Sydens konge] personlig til fange, hadde han til hensikt å bruke ham som et redskap for å få til en fullstendig oppløsning av hele riket.” I 174 f.Kr. satt onkelen til Sydens konge i en bankett. Antiokhos lot som han allierte seg med den unge Ptolemaios mot hans bror Evergetes 2, men de forsøkte begge å narre hverandre.

Den ødeleggende vederstyggelighet

Vers 28. Idet Antiokhos vender tilbake fra Egypt med stort bytte, vender han seg i 168 f.Kr. mot jødene og massakrerer mange, og så vender han tilbake til Antiokia med gullkar fra tempelet i Jerusalem.

Vers 29. Samme året invaderte han på ny Egypt, men uten noe av sin tidligere suksess, fordi Filometor, Sydens konge, fikk hjelp fra Rom.

Vers 30. Den romerske flåte kom mot Antiokhos, og han ble tvunget til å overgi seg på den romerske flåtes kommandant, Popillius' betingelser og trekke seg tilbake fra Egypt og gi Kypros tilbake til Egypt. Idet han vender tilbake gjennom Judea — ennå sår over nederlaget, lufter han sin forbitrelse overfor jødene, og gir spesiell gunst til de jøder som ville vende seg bort fra sin religion.

Vers 31. Så året etter, i år 167 f.Kr., kommer redselens klimaks. Antiokhos sender tropper til Det hellige land og vanhelliger tempelet og avskaffer det daglige offer (se også Daniel 8:11,24) og plasserer (den 15. keslev i den hebraiske kalender) vederstyggeligheten, en statue, på alteret innen templets enemerker og gjør det øde (Rawlinson s. 225). Mange som påstår at de underviser i Bibelen, prøver å anvende profetien i dette verset på muhammedanerne, som i det 7. århundre e.Kr. bygget Klippedomen på det antatte stedet for oldtidens tempel i Jerusalem! Men hvert vers i

denne profetien åpenbares skritt for skritt, vers etter vers, i den faktiske historieskrivning, akkurat slik den her er gjengitt. Det kan derfor ikke være den ringeste skygge av tvil angående denne vederstyggelighet som “legger øde” — at det var et avgudsbilde satt opp i år 167 f.Kr. av Antiokhos Epifanes.

Profetien kommer frem til Kristus og apostlene

Vers 32. Antiokhos prøvde å få slutt på jødernes religion. Han avskaffet det daglige offer og forbød tempelstyrelsen. Ved smiger forurenset han de jøders sinn som var villige til å forsake sin religion.

Men — akkurat her kutter profetien av fra de løpende begivenheter i historien til disse oldtidens Nord- og Sydriker. Opp til dette punkt utfoldet profetien seg skritt for skritt i den faktiske historie til selevkidenes Nordrike, eller Syria, og Egypts Sydrike. Men, sier de fleste kommentarer, alle nøyaktige detaljer synes plutselig å stoppe med dette verset.

La oss nå se nærmere på vers 32, og særlig den siste delen:

“Og dem som synder mot pakten, skal han gjøre til hedninger ved glatte ord.” Dette gjorde virkelig Antiokhos Epifanes. Men legg så merke til siste del av verset: “Men de av folket som kjenner sin Gud, skal stå fast og holde ut [KJV: skal være sterke og gjøre storverk].”

Så vårt spørsmål blir: Når, fra og med år 167 f.Kr., begynte folk å kjenne Gud og være åndelig sterke og gjøre storverk i Herrens tjeneste? Svaret er: I Makkabeernes tid, som begynte år 166 f.Kr., og to århundrer senere, under Jesu Kristi første komme og i apostlenes dager!

Vers 33. “Og de forstandige blant folket skal lære mengden, og de skal likevel falle ved sverd og bål og ved fangenskap og plyndring en tid lang.”

Jesus og apostlene lærte faktisk mange. Men Jesus ble drept, og historien antyder at alle de tidlige apostlene unntatt Johannes led martyrdøden. Og dette fortsatte, en tid lang, helt inn i middelalderen, da millioner led martyrdøden for sin tro.

Vers 34. “Men mens de holder på å ligge under, skal de få en liten hjelp, og [men] mange skal slå seg i lag med dem på skrømt. Og [vers 35] noen av de forstandige skal falle, så

de kan bli prøvet og rensset og tvettet til endens tid; for ennå dryger det med enden, til den fastsatte tid kommer.”

Her beskrives hele det generelle hendelsesforløp for Guds folk fra Kristi dager og frem til i dag. Sammenlign med slike skriftsteder som Åp. 12:6, 11, 13-17. Legg merke til at synet fører frem til den nåværende endens tid.

Vers 36. Nordens konge — hvem er han nå, i tidlig og midlere nytestamentlig tid, som vår profeti er nådd frem til? I år 65 f.Kr. ble Syria oppslukt av Romerriket og ble en romersk provins. Keiseren av Rom kontrollerte nå Judea, derfor er den Nordens konge det her refereres til, på dette tidspunkt keiseren av det romerske verdensrike. Verset sier at han skulle gjøre som han ville, og det gjorde han — opphøye seg selv og heve seg over enhver gud, og det gjorde han, for de romerske keisere forlangte at alle dyrket dem og ofret til dem, som en gud. Han var som en gud. Han skulle tale mot den sanne Gud, og det gjorde han og forfulgte alle kristne.

Vers 37. Hans fedre hadde dyrket avguder, men de romerske keiserne satte seg selv opp som guder.

Vers 38. De romerske keiserne æret festningenes (maktens) gud og utviklet den største krigsmakt verden noen sinne hadde kjent til. “En gud som hans fedre ikke har kjent, skal han ære med gull og sølv og dyre stener og andre kostbare ting.” Etter å ha satt seg selv opp som guder frem til år 476 e.Kr., begynte keiserne fra og med Justinian i år 554 e.Kr. å ære med gull, sølv og makt en gud i et høyt religiøst embete som deres fedre aldri hadde kjent. (Sammenlign denne Daniels profeti med Åpenbaringen 17:4, 5 og 18:3, 16.)

Vers 39. Keiserne anerkjente faktisk religionens overhøyhet og styrket den med materiell glans og satte den (kirkens ledere) til å råde over mange.

Profetien springer frem til vår tid

Nå kommer vi frem til selve vårt århundre.

Vers 40. “Men i endens tid skal Sydens konge føre krig med ham...” Hvem er “Sydens konge” i dag?

Det kan ikke være kongen av Egypt, for i år 31 f.Kr. ble Egypt en provins i Romerriket, oppslukt av Nordens konge. I dag er Egypt en republikk som er styrt av innførte arabere.

Det har ingen egen konge.

Men i Ptolemaios 3 Evergetes' regjeringstid (vers 7), 247-222 f.Kr., annekterte Egypt en del av Etiopia, rett syd for Egypt (Rawlinson s. 272-73). 11. utgave av *Encyclopædia Britannica* sier i artikkelen “Etiopia” at Egypt og Etiopia siden den gang to-tre ganger var under samme styre. Slik var de to som ett land. Og den eneste delen av dette Sydens konges land som forble uavhengig frem til det 20. århundre var Etiopia!

Etiopia, Sydens konge

Etiopia var det eneste landet i hele Øst-Afrika som fortsatte uavhengig og hadde en regjering og var et kongerike helt fra før Romerriket. Det var den sydlige del av Sydens kongerike. Så det er den eneste mulige regjering som kunne være Sydens konge.

I endens tid, vår tid, skulle denne Sydens konge føre krig med Nordens konge, nå i Roma!

I 1895 sendte kong Menelik av Etiopia en hær på 9000-10 000 mann mot general Baratieris italienske hær.

Nord for Etiopia lå Eritrea, som tilhørte Italia. Og mot sydøst lå Italiensk Somaliland.

I 1896 forsøkte Baratieri med 13 000 mann å forsvare Eritrea mot etioperne. De mistet 4000 hvite og 3000 innfødte soldater, og mere enn 3500 ble tatt til fange.

I et senere sammenstøt ble italienerne pulverisert på grunn av deres manglende erfaring med kamp i fjellene og fordi de tallmessig var svært underlegne. Dette nederlaget ble en katastrofe for Italias ekspansjon i Afrika.

Hele tiden siden har Italia forlangt hevn! I 1927 satte Mussolini tidspunktet til nøyaktig 40 år etter dette nederlaget, det vil si til 1935, da han ville være klar til “endelig å la vår røst bli hørt og se våre rettigheter anerkjent!”

År 1935 kom. Timen slo! Mussolini angrep! Legg så merke til vers 40: “... og Nordens konge skal storme frem mot ham [KJV: som en virvelvind] med vogner og hestefolk og mange skip og falle inn i landene og oversvømme og overskylle [KJV: passere over] dem.”

En virvelvind kommer i luften og feier alt foran seg. Mussolini sendte virkelig en stor luftarmada inn i Afrika!

Også mange moderne “vogner”, lastebiler, stridsvogner osv., og skip lastet med soldater. Flere enn 100 000 seilte til Etiopia.

Og — legg merke til dette — Mussolinis styrker skulle passere over landet — i luften! Det er på dette bestemte tidspunkt i denne forbløffende profetien at Mussolinis kamp i Etiopia og i 2. verdenskrig ender. Mussolini avsluttet ikke profetien. Nok en leder skal ennå reise seg i Europa! Legg merke til hva som så skal skje!

Vers 41. “Han skal også falle inn i det fagre land . . .” — Det hellige land. Dette skal snart gå i oppfyllelse.

Når den kommende gjenopplivelsen av Romerriket inntar Det hellige land, vil nasjonene bli kastet inn i åpningsfasen av den store, siste og endelige krisen ved denne tidsalders slutt! Andre profetier åpenbarer at denne gjenopplivelsen av Romerriket vil legge USA og England under seg! (Skriv etter vår gratis bok *De forente stater og Storbritannia i profetiene*.)

Vers 41 fortsetter: “Og store skarer skal falle; men disse skal slippe unna hans makt: Edom og Moab og de ypperste av Ammons barn” — våre dagers hasimittiske kongedømme Jordan. Den kommende diktator vil forene mange andre med seg — i alt 10 (Åp. 17:12) — og dermed gjenopplive det gamle Romerriket.

Vers 42 sier at Egypt ikke skal unnsnippe, hvilket beviser at Egypt her ikke lenger er “Sydens konge”.

Vers 43 sier at libyere og etiopiere (legg merke til at Etiopia etter Mussolinis erobring ikke på ny omtales som Sydens konge) skal være i hans følge — og han vil da kontrollere dem. Italia mistet kontrollen over Libya og Etiopia etter krigen.

Vers 44. Men tidender fra Østen og fra Norden — Russland og Orienten — skal “forferde” det gjenopplivede Romerriket. Russland vil komme inn i krigen!

Vers 45. Det kommende Romerrike skal etablere sitt palass som hovedsete for det gjenopplivede Romerrike, og til slutt sitt religiøse hovedkvarter, ved Jerusalem! Sakarias 14:2 sier at byen skal bli inntatt! “. . . Men så bærer det til enden med ham, og det er ingen som hjelper ham!” Denne språkbruken betegner slutten på “dyret” og “den falske profet” ved

Guds hånd! Du vil finne denne slutten beskrevet i Åpenbaringen 19:19-20 og Sakarias 14:12. Skriv etter vårt gratis hefte *Who Or What is the Prophetic Beast?* (“Hvem eller hva er det profetiske dyret?”, ennå ikke oversatt).

Og hva er så denne endens tid ved slutten av denne fantastiske profetien? De neste versene, Daniel 12:1-2 sier at tidspunktet er ved de rettferdiges oppstandelse — ved Jesu Kristi gjenkomst!

Denne profetien begynner med kongerikene Syria og Egypt like etter Aleksander den stores død for 2300 år siden. Men den ender ved tiden for oppstandelsen og Kristi gjenkomst for endelig å bringe fred til området — og til hele verden! Den er så klar at det ikke kan være noen tvil om dens rette anvendelse!

Er du rede til denne begivenheten? Den nærmer seg raskt. Nå er tiden inne til å gjøre seg rede, for Jesus sa: “Vær derfor også dere beredt.”

Åpenbaringsboken
endelig avdekket!

Den verden vi lever i er på randen av 3. verdenskrig!

Tross nedrustningsforhandlinger og advarsler fra statsmenn og forskere, blir verdenssituasjonen bare verre. Hvor leder verdensbegivenhetene oss hen? Hvordan kan vi vite det sikkert?

Åpenbaringsboken i Bibelen gir en malende beskrivelse av den kurs dagens rystende begivenheter tar, idet den viser at en siste og avgjørende konflikt *kommer* — samtidig som den gir vidunderlig gode nyheter om det som så følger! Likevel kan millioner ikke forstå denne siste boken i Bibelen, med dens mange overraskende bilder og profetier. Dette skyldes at Åpenbaringsboken har vært lukket for menneskenes forståelse — til nå!

Vårt gratis hefte «Åpenbaringsboken endelig avdekket!» åpner Åpenbaringens forbløffende forutsigelser om disse siste dager og menneskehetens fremtid. Ønsker du et gratis hefte, så bare skriv til

Den Enkle Sannhet
Boks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2, Norge

Hvis du bor utenfor Skandinavia, så sjekk adresselisten bakerst i dette heftet.

Bibelen er brennaktuell

Tro det eller ei, Bibelen ble skrevet for oss i dag, for vår tid — vår generasjon! Bibelen er mer à jour enn noen annen bok.

På sidene i denne «boken som ingen kjenner» er årsakene til alle dagens plager åpenbart — årsakene til sosiale problemer, økonomiske problemer og selv årsakene til trusselen om kjernefysisk utsettelse som i dag henger over menneskeheten.

Bibelen viser hvor verdensbegivenhetene fører oss hen og hva det endelige resultat vil bli.

Men ironisk nok, denne «bøkenes bok» er den minst forståtte av alle bøker!

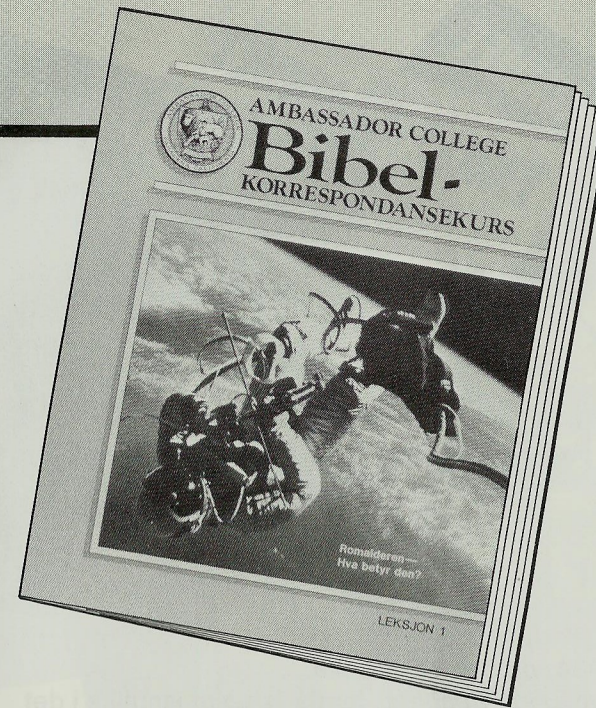
Hvorfor?

Ganske enkelt fordi de fleste som prøver å lese den, ikke forstår den og dermed antar at den er avleggs og irrelevant.

Men *du* kan forstå den.

Her er hvordan!

Ambassador College har med sitt korrespondansekurs hjulpet tusenvis til å bli «bibelkyndige». Dette enestående kurs i å forstå Bibelen har ledet kurs-

deltagere i nesten alle land på jorden til større kjennskap til Bibelen og dypere forståelse av den.

Dette kurset er formet slik at det leder deg i et systematisk studium av Bibelen — med Bibelen som eneste tekstbok.

Ett og ett hovedtema av livsviktig betydning i vår fullautomatiserte tidsalder blir omhyggelig gjennomgått og klarlagt i hver av de månedlige leksjoner.

Det er gratis. Bare skriv til nedenstående adresse og be om å bli notert som student. Du vil bli glad for at du gjorde det.

AMBASSADOR COLLEGE
BIBEL-
KORRESPONDANSEKURS
Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2, Norge

Er du bosatt utenlands, finner du våre adresser verden over på siste side.

Det var sant i 1934, og det er sant nå. Når du leser *Den Enkle Sannhet*, får du *i dag* et innblikk i det som vil bli morgendagens overskrifter. For eksempel: Allerede før støvet etter 2. verdenskrig hadde lagt seg, forutsa *Den Enkle Sannhet* at Tyskland og Japan raskt ville komme til krefter igjen. Den kommende økonomiske (og til sist politiske) forening av Europa ble forutsett, og likedan at Midtøsten ville stå frem som krumtappen i en kjempemessig verdenskonflikt. Dagens kaotiske værmønster, mat- og energimangelen, verdensomspennende rase- og religionsuroligheter, alt ble det forutsagt år tilbake. Nå skjer disse tingene, og *Den Enkle Sannhet* peker på løsninger til verdensproblemene. *Hvor ellers* kan du lese morgendagens overskrifter i dag?

den
ENKLE SANNHET

Etter 50 år fortsatt forut for sin tid!

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Den Enkle Sannhet, Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Den Enkle Sannhet, Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Den Enkle Sannhet, Postbox 5380, S-102 46 Stockholm

Storbritannia, resten av Europa og Midtøsten: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU

Tyskland: Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Sveits: Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7

Frankrike: Le Monde à Venir, B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania: Ambassador College, Apartado Postal 1230, 28080-Madrid

Holland og belgisk Flandern: Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Italia: La Pura Verità, Casella Postale 10349, I-00144 Roma

Israel: Ambassador College, P.O. Box 19111, Jerusalem

Canada: Worldwide Church of God, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (fransktalende): Le Monde à Venir, B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 06500 D.F.

Syd-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1. D.E., Colombia

Vestindia: Worldwide Church of God, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Australia, India, Sri Lanka og Sydøst-Asia: Worldwide Church of God, P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia

New Zealand og Stillehavsyene: Ambassador College, P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Filippinene: Worldwide Church of God, P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117

Syd-Afrika: Ambassador College, P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: Worldwide Church of God, P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Nigeria: Worldwide Church of God, PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: Worldwide Church of God, P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: Worldwide Church of God, P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

Mauritius og andre øyer i Det indiske hav: Ambassador College, P.O. Box 888, Port Mauritius

USA (verdenshovedkvarteret): Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

DETTE HEFTET ER UTGITT GRATIS AV GUDS VERDENS-VIDE MENIGHET I OFFENTLIGHETENS INTERESSE. Det er gjort mulig ved frivillige tiender og gaver fra menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte Kirkens arbeid. Bidrag mottas med takk. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagende med å forkynne evangeliet for alle folkeslag.

24660/8606